

COMENTARI

per A. VIÑOLAS

En un número passat d'aquest mateix periòdic i arran del film «Alma de bailarina» parlàvem de l'increment que ha pres el cinema amb l'ajut de la música. Quasi totes les pel·lícules estant acompanyades d'alguna cançó lleugera, alguna simfonia agradable o d'algun ballable modern. La música ha cooperat amb el seu concurs a donar una nova característica al cinema, i el cinema en canvi li ha donat una gran popularitat.

Jack L. Warner — sots-president de la Warner-Bros Firts-National — ha dit: El triomf principal de la música en el cinema, és la popularitat que obté entre el públic que acudeix a buscar alegria i distracció a les sales d'espectacles. Una «troupe» de músics arribaren un dia a Hollywood amb l'intent de modernitzar el cinema, però es donaren compte que no era aquell el moment oportú. Més tard, passats alguns anys, Hollywood els hi donà la benvinguda i els obrí totes les portes i fou llavors quan els músics del Broadway es tiraren de nou a la meca del setè art. La casa productora Warner Bros va començar a obtenir els seus més grans èxits amb «La calle 42» i algun altre film de caire arrevistat, que aquesta casa va llençar al mercat cineista, per veure si el públic acollia aquelles produccions favorablement. El seu triomf va ésser sense precedents. Començaren a barrejar alguna cançó coneguda en films com «Barrio chino» o en alguna producció

còmica com «Grato suceso». La Warner Bros va seguir la seva tasca donant produccions musicals o introïuint cançons o fragments de música en films ja dramàtics, còmics o sentimentals; aquesta casa és la que ens ha presentat primer «La Calle 42» amb Warner Baxter, Joan Blondell i «Vampiresas 1933» amb les mateixes estels femenines; fa poc «El altar de la moda» amb William Powell i Bette Davis, i demà la gran super-comèdia musical a càrrec del ja conegut James Cagney, Joan Blondell i Dick Powell. És imminent la presentació de «Wander bar» (Maravilloso bar), cinta en la qual a més de la música escollida entre la millor que fou presentada en un concurs obert entre els compositors per a premiar al que millor música oferís per aquesta excepcional cinta figura un elenc artístic magnífic: Kay Francis, Al Jolson, Dolores del Rio, Dick Powell, i altres. Ha arribat l'hora de la música. Demà, tothom cantarà trossos del «Desfile de Candilejas», el film que veurem al Teatre Principal, el saló de la gent refinada, i que recomanem a tots els aimants de les coses bones de debó, ja que «Desfile de Candilejas», per la seva atractivitat musical i de presentació és, sens dubte, el millor film de caire arrevistat que s'ha filmat fins avui.

«DESFILE DE CANDILEJAS». Demà, al Teatre Principal

CINEMA

La bellíssima Dorotea Wieck, creadora de «Canción de cuna»

Havem vist...

... al TEATRE PRINCIPAL, «Catalina de Rusia». La pantalla europea s'afiança en un lloc excel·lent dintre el cinema. Amb «Catalina de Rusia» segueix la tasca empresa en «La vida privada de Enrique VIII», per escalar la cima del firmament cineista. En «Catalina de Rusia» no se sap si admirar el treball dels artistes o admirar la tècnica productora o fixar-se en la presentació tan magnífica. És

tan bonic tot, que l'espectador es queda indecís entre la realitat o insomni. És un film on sobressurt la direcció d'Alexander Korda i els posa de relleu la tasca de Douglas Fairbanks (fill) i Elizabeth Bergner. El nombrós públic que omplia el local, va sortir plenament satisfet.

... al Cinema IDEAL PARK, «La ciudad de cartón». És un film l'argument del qual ha estat escrit expressament per Gregori Martínez Sierra i dirigit per Lluís King. Catalina Bàrcena ha encertat un film en tota la seva llarga carrera, i aquest és «Mamà». Llevat d'aquest, els altres són passadors sense arribar a convèncer.

Cada una de les girls de DESFILE DE CANDILEJAS, és més bella i escultural que les altres

---

300 belleses. Espectacle d'insomni. Música, cançons, balls i un argument intrigant en extrem. Això és DESFILE DE CANDILEJAS